

Nhắc

Tác Giả: Thái Bá Tân (Danlambao)
Thứ Hai, 21 Tháng 5 Năm 2012 10:14

Hay tin, ông bố cậu bé đang làm gì ở Sài Gòn, vội vàng bay ra Hà Nội.

Vừa dắt va-li xuống ngõ nhà, ông cao giọng hỏi:

“Làm sao mà ngó tôi ta trở lại?”

“Vì con ông làm công an.”

“Công an thì sao mà trở lại?”

“Ông đi mà hỏi ngó tôi ta đi.”

“Nhưng trở về có đúng ý, ngó tôi ta đã biết nó là công an rồi chứ mà?”

“Tôi biết đâu đấy. Sao ông câu vớ tôi?”

“Nhắc!”

Con trai ông và con gái gia đình ông giáo phở bên hồ cùng nhau tí bé rồi yêu nhau và đính hôn. Cả hai đều ngoan, giỏi môn đăng hộ đối, từng học chung còn gì nữa phải bàn. Thế mà khi nghe tin con ông vào Học viện công an, gia đình ông giáo có ý ngăn ra. May hai đứa yêu nhau thắm thiết nên cuối cùng xuôi xuôi, và tuấn trở về đã đúng ý cho làm lại đám cưới. Thế mà bây giờ... Trở thì trở, thành phố này thì ừ gì con gái, ông nghĩ. Đành là thế, nhưng ông thấy buồn nhóc. Mẹ gia đình như ông, vội mẹ thì con hiền lành, tí tí như con ông mà bố trở lại thì thất nhóc. Hàng xóm sợ khỉ anh rể về cõp đi mất.

Tối đó, ông gọi riêng con trai ra mặt phố, hỏi chuyện.

“Lý bố bố mẹ cô bé này làm căng, dứt khoát không cưới.” Anh con nói.

“Vì sao?”

Anh ta im một lúc mới đáp:

“Vì có ai đó nhìn thấy con hôm công an đi phố về cũng không thấy Công An Bộ.”

“Con đi phố thấy thế?”

“Vâng.”

“Từng con lính văn phòng không phải làm nghề việc đó...”

“Bây giờ cậu là ngó tôi ta đi ừ hớt.”

“Thế con làm gì đi đấy?”

Anh con ng c m t nhìn b , v ng c nhiên:

“Làm nh ng vi c công an ph i làm v i b n ph n đ ng. B n b các th l c thù đ ch kích đ ng làm lo n y mà...”

Đ n l t ông b d n m t ng c nhiên:

“Con có đánh ng i ta không? Th m chí n súng?”

“Con thì không, vì ch a c n.”

“Còn n u c n?”

Anh con không tr i.

“Hôm đ p m y v bi u tình ch ng Tàu con có tham gia không?”

“Có.”

“Có đánh ai không?”

“Không. Ch xô đ y. Mà b h i k th làm gì nh ? Đ y là vi c c a con. Nhi m v c a chúng con là b o v đ ng, b o v đ t n c, b o v nhân dân.” Anh con th m chí cao gi ng, là vi c x a nay ông ch a t ng th y, vì nó v n là đ a hi n và ngoan nh t nhà.

R i anh ta nói thêm:

“Tr c b đi b đ i, cũng đ b o v đ ng, b o v đ t n c và nhân dân nh con bây gi thôi. Vi c b x a b làm. Vi c con nay con làm. Th c .”

Ông th y v ng v ng trong cu ng h ng.

“Không, khác h n. X a b đánh gi c, đánh M . Nay chúng mày đánh nhân dân. X a nhà n c l y đ t ng i giàu chia cho ng i nghèo. Gi thì ng c l i.”

Ông đ nh nói th . Th m chí đ nh tát và m t th ng con ngoan c a mình, nh ng nghĩ th nào, ông im l ng b vào phòng mình.

Ông n m ng a, m t nhìn trần trần lên tr n nhà.

V y là con ông đã thay đ i. Trong nhà v i b m có th nó v n nh x a, nh ng ra ngoài thì đã khác. Mà ch sau m y năm h c tr ng c nh sát. Ng i ta đã đ y cho nó nh ng gì nh ? Ch c các ông th y đ y ph i gi i l m m i thuy t ph c đ c nó tin m y ông bà nông dân chân đ t m t toét và m y v trí th c già yêu n c là ph n đ ng đ xô đ y và đánh h . Hay đ p vào m t h . Hay th m chí có th b n h . Lúc nấy nó ch ng b o “ch a c n” đ y thôi.

Láo! Nh c!

Nhà c

Tác Giả: Thái Bá Tân (Danlambao)

Thứ Hai, 21 Tháng 5 Năm 2012 10:14

Hôm sau, ông nhậ nhànng bậ o vậ :

“Thôi, bà . Ngậ i ta đã muậ n thậ thì mình cũng im đi cho xong. Chậ c hậ phậ i có lý do cậ a hậ . Nhậ c cũng phậ i chậ u chậ biậ t làm thậ nào.”

Bà vậ ông chậ hiậ u chậ “nhậ c’ theo nghĩa bậ bàng vậ i hàng xóm chậ không biậ t ông hàm ý cái nhậ c khác còn lậ n hậ n.

Hà Nậ i, 6. 5. 2012